

ROMANIA
TRIBUNALUL [REDACTED]
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA CIVILĂ NR. [REDACTED] CF

Ședința publică din 18.01.2011

Instanța constituită din:

Președinte - [REDACTED] - judecător
[REDACTED] - grefier

Se examinează acțiunea civilă formulată de reclamanta SC [REDACTED] SRL cu sediul în [REDACTED], B-dul [REDACTED] nr. [REDACTED] bl. [REDACTED] sc. [REDACTED] ap. [REDACTED] județul [REDACTED], în contradictoriu cu pârâta DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE [REDACTED] cu sediul în [REDACTED] B-dul [REDACTED] nr. [REDACTED] județul [REDACTED] pentru anulare act.

Dezbaterea cu privire la fondul cauzei au avut loc în ședința publică din 11.01.2011 când s-a amânat pronunțarea cauzei pentru data de astăzi și au fost consemnate în Încheierea de ședință din 11.01.2011 ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. [REDACTED] 11.06.2010 reclamanta SC [REDACTED] SRL a chemat în judecată pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTED] pentru ea, prin hotărârea judecătorească ce se va da în cauză, să se dispună anularea Deciziei nr. [REDACTED] din 14.05.2010, a Raportului de impunere fiscală nr. [REDACTED] /12.03.2010 și a Deciziei de impunere nr. [REDACTED] /12.03.2010.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat că prin raportul de inspecție fiscală nr. [REDACTED] /12.03.2010 menținut de Decizia nr. [REDACTED] din 14.05.2010 se retine că la tranzacția efectuată în baza facturii fiscale seria [REDACTED] nr. [REDACTED] din 05.12.2008 emisă de S.C. [REDACTED] S.R.L., în valoare de [REDACTED] lei, cu T.V.A. de [REDACTED] lei, reprezentând autobetoniera și schela metalică, documentele fiscale întocmite nu intrunesc criteriile pentru a deveni documente justificative pentru operațiunile de achiziționare bunuri și servicii conform prevederilor art. 6 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991 republicată cu modificările și completările ulterioare, și art. 145 alin (1) și art. 150 alin (3) din Legea nr. 571/2003, privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Faptul că în baza OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală "Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanta stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatările complete ale tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză" nu justifică în nici un fel hotărârea organului de control de a nu considera valabile documentele de achiziție de la furnizor doar pe motiv că există suspiciunea asupra realității și legalității operațiunii dintre SC [REDACTED] SRL (furnizor inițial) și S.C. [REDACTED] S.R.L.

Consideră că organul de control nu a adus dovezile necesare și suficiente în baza cărora să poată considera că aceste achiziții sunt nerezale și deci nu dau drept de deducere a taxei pe valoare adăugată sau a cheltuielii aferente.

Pe de altă parte organul fiscal trebuia să se sesizeze în sensul reîncadrării operațiunii motivat de faptul că ceasta operațiune de aprovizionare a utilajului, care a generat dreptul de deducere a TVA a fost urmată de o operațiune de vânzare care a generat colectare de TVA. În cazul de față a fost anulată tranzacția numai pe parte de deductibilitate nu și pe parte de colectare, așa cum ar fi fost în mod normal.

În dovedirea stării de fapt fiscale a SC [REDACTED] S.R.L. organul de control ar fi trebuit să țină seama și de următoarele elemente: nu au existat înregistrări în evidența contabilă și fiscală fără documente legale justificative; societatea depune la termen toate declarațiile fiscale cerute de actele normative și își achită obligațiile către bugetul consolidat al statului.

Mai arată că OG 92/2003 nu obligă beneficiarul să facă investigații în momentul achizițiilor dacă furnizorul depune declarațiile și deconturile fiscale, dacă înregistrează documentele în evidența contabilă și achită obligațiile fiscale generate de livrarea respectivă.

Referitor la deductibilitate arată că, în conformitate cu prevederile Codului fiscal sunt cheltuieli nedeductibile cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor.

Toate documentele fiscale avute în vedere de organul constator sunt documente originale, emise și eliberate sub supravegherea Ministerului Finanțelor Publice și cuprind toate elementele cerute de O.M.F.P. 1850/2004 anexa A, art. 2. Aceste cheltuieli au fost efectuate cu scopul de a realiza venituri impozabile, pentru care societatea și-a achitat toate obligațiile fiscale datorate bugetului consolidat al statului.

În considerarea că aceste documente au caracter de documente justificative, în baza art.21, alin.4, lit.f, din Legea 571/2003, privind Codul fiscal, coroborat cu Anexa 1, A, pct.2 din OMF 1850/2004, privind registrele și formularele financiar-contabile, precizează că toate aceste documente întrunesc toate elementele solicitate de aceste acte normative.

În concluzie, arată că S.C. [REDACTED] S.R.L. și-a respectat toate obligațiile legale privind înregistrarea în evidența contabilă a tuturor operațiunilor efectuate, a stabilit, declarat și achitat toate obligațiile ce îi revin fata de bugetul statului, nu se constituie în organ de cercetare și urmărire a partenerilor de afaceri, mai ales că acestea erau activi pe piața liberă, eventualele disfuncționalități ale acestora survenind după data realizării operațiunilor comerciale, desfășoară o activitate legală, respectă în totalitate obligațiile ce îi revin din aceasta activitate și se consideră nedreptățită de concluziile controlului efectuat și de suspiciunile care rezulta din concluziile actelor de control. Tranzacțiile derulate reflectă operațiuni reale care sunt verificabile sub aspectul legalității. Documentele fiscale întocmite întrunesc toate criteriile pentru a deveni documente justificative pentru operațiunile de achiziționare bunuri și servicii conform prevederilor legale aplicabile în cauză.

În dovedire reclamanta a depus la dosar Decizia nr. [REDACTED] 2010, decizia de instituire a măsurilor asigurătorii, decizia de impunere.

Pârâta a formulat întâmpinare și a solicitat respingerea acțiunii.

A motivat pârâta că în urma inspecției fiscale efectuate în perioada 29.01.2010 și 10.03.2010 - 11.03.2010, ce a avut ca obiect soluționarea decontului de TVA cu opțiune de rambursare nr. [REDACTED]/22.01.2010, pentru suma de [REDACTED] lei, prin raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr. [REDACTED]/12.03.2010, s-au constatat următoarele deficiențe:

a) Referitor la taxa pe valoare adăugată deductibilă, în sumă de [REDACTED] lei:

SC [REDACTED] SRL a dedus taxa pe valoare adăugată în suma de [REDACTED] lei aferentă facturii fiscale seria [REDACTED] nr. [REDACTED] 05.12.2008, emisă de către SC [REDACTED] SRL [REDACTED], jud. [REDACTED] reprezentând achiziție betonieră și șelă metalică.

Pentru verificarea realității acestei tranzacții, în temeiul art. 6 și art. 7 din Codul de procedura fiscală republicat și modificat, organul de inspecție fiscală a efectuat o serie de investigații fiscale pentru stabilirea stării de fapt fiscale, sub aspectul realității și legalitățile achiziției, solicitând informații de la AIF Bihor.

Conform constatărilor acesteia, bunurile în cauză au fost achiziționate la data de 17.11.2008 de la SC [REDACTED] x SRL [REDACTED]. În urma investigațiilor efectuate de AIF [REDACTED], la cererea AIF [REDACTED], s-a constatat ca SC [REDACTED] x SRL [REDACTED] și a intrat în lichidare. Din relațiile furnizate de lichidatorul numit în cauză, a rezultat că SC [REDACTED] SRL nu a predat acestuia documentele contabile, inclusiv pentru perioada verificată (01.11.2008 - 31.01.2009), fapt pentru care nu s-a putut face verificarea realității în discuție și nici a modului de înregistrare în evidența contabilă a operațiunilor dintre SC [REDACTED] x SRL și SC [REDACTED] SRL. Firma din [REDACTED] nu a depus bilanțurile contabile aferente exercițiilor financiare 2004, 2005, 2006, 2007, declarații privind obligațiile fiscale sau deconturile de TVA aferente acestora și perioade. Organul fiscal teritorial a declarat acest contribuabil ca inactiv, încă din iunie 2008.

În baza constatărilor de mai sus organul de inspecție fiscală a constatat că proveniența acestor bunuri nu poate fi verificată sub aspectul realității și legalității operațiunilor de vânzare - cumpărare derulate între cei trei contribuabili. Se mai precizează că nici clientul petentei SC [REDACTED] SRL, cărui i-au fost vândute utilajele discuție de către SC [REDACTED] SRL, nu a beneficiat de drept de deducere pentru TVA urmare a inspecției fiscale derulate la acesta. S-a mai constatat că plata între cei trei contribuabili implicați nu s-a efectuat prin cont bancar.

Drept urmare organul de inspecție fiscală a stabilit că suma de [REDACTED] lei reprezintă TVA fără drept de deducere, deoarece documentele prezentate nu întrunesc condițiile de document justificativ, în sensul legii, pentru operațiunile de achiziție de bunuri, operațiunea contribuabilului încălcând prevederile art. 6 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991 și ale art. 145 alin. (1) din Codul fiscal modificat.

Taxa pe valoarea adăugată în suma de [REDACTED] lei a fost respinsă la deducere pentru următoarele considerente :

[REDACTED] lei dedusa în decembrie 2008 de pe bonuri fiscale emise de SC [REDACTED] SA România, pe care nu erau înscrise datele de identificare ale beneficiarului. S-au încălcat prevederile art. 145 alin. (2) lit a din Codul Fiscal;

[REDACTED] lei aferenta f.f. nr. [REDACTED]/14.12.2008 emisa de SC [REDACTED] SRL pentru achiziții piese de schimb, prezentată la control în xerocopie. Au fost încălcate prevederile art. 148 alin. (1) lit. a din Codul fiscal;

[REDACTED] lei aferenta f.f. [REDACTED]/11.02.2009 emisa de SC [REDACTED] SRL, neplătitoare de TVA conform informațiilor de pe site-ul MFP (operațiune făcută cu încălcarea prevederilor art. 146 alin. (1) din Codul fiscal);

[REDACTED] lei - dedusă de pe f.f. [REDACTED]/10.03.2009 emisă de SC [REDACTED] SA pentru achiziție aparat de ras Philips, respinsă pe considerentul că achiziția nu s-a făcut în scopul utilizării în folosul operațiunilor taxabile (operațiune făcută cu încălcarea prevederilor art. 145, alin. (2) lit. a);

[REDACTED] lei dedusă de pe bonuri de achiziții carburanți de la SC [REDACTED] SA, documente ce nu aveau înscrise datele de identificare ale beneficiarului (contrar prevederilor art. 145 alin. (2) lit. a și art. 145A) din Codul fiscal, în formă în vigoare la data înregistrării).

În urma constatărilor, organul de inspecție fiscală a stabilit TVA suplimentar de plată în sumă de [REDACTED] lei pentru care a calculat majorări de întârziere în sumă totală de [REDACTED] lei, conform art. 120, din Codul de procedură fiscală, respingându-se la rambursare prin aceasta constatare, suma de [REDACTED] lei TVA cu opțiune de rambursare înscris în decontul lunii ianuarie 2010.

Pe baza raportului prezentat, organul de inspecție fiscală, în temeiul art. 109 alin (2) din Codul de procedură fiscală, a emis decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. [REDACTED] 12.03.2010 pentru suma totală de [REDACTED] lei, constând din taxa pe valoare adăugată suplimentară de plată - [REDACTED] lei, majorări de întârziere aferente - [REDACTED] lei

Temeiurile de fapt și de drept prezentate în decizia de impunere sunt cele arătate de organul de inspecție fiscală în cuprinsul raportului fiscal.

Împotriva celor două acte administrativ fiscale, reclamanta, în temeiul art.205 din Codul de procedura fiscală republicată, a introdus contestație la organul fiscal emitent, înregistrată sub nr. [redacted] 23.04.2010 și sub nr. [redacted] 23.04.2010 la organul administrativ de soluționare din cadrul DGFP [redacted]

Organul administrativ jurisdicțional a luat în discuție conținutul contestației reclamantei, temeiurile de fapt și de drept ale actelor administrativ fiscale contestate (decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală), a constatat că cele constatate de organul fiscal și obligațiile stabilite suplimentar sunt conforme cu situația de fapt și de drept și prin decizia nr. [redacted] 14.05.2010, a decis respingerea ca neîntemeiată a contestației reclamantei pentru suma de [redacted] lei compusă din [redacted] lei TVA de plată și [redacted] lei majorări de întârziere și ca nemotivată pentru suma de [redacted] lei reprezentând TVA de plată, menținând actele administrativ fiscale atacate, ca temeinice și legale.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța constată următoarele:

În Raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] din 12.03.2010 întocmit urmare verificărilor făcute de inspectorii fiscali privind soluționarea decontului TVA cu opțiune de rambursare s-au stabilit obligații de plată în sarcina reclamantei cu titlu de TVA și majorări de întârziere.

Urmare întocmirii raportului de inspecție fiscală pârâta a emis Decizia de impunere nr. [redacted]/12.03.2010 prin care s-a stabilit obligația de plată a reclamantei în sumă de [redacted] lei cu titlu de TVA și [redacted] lei obligații fiscale accesorii și s-a respins la rambursare suma de [redacted] lei.

Contestația formulată de reclamantă împotriva deciziei de impunere a fost respinsă de pârâtă prin decizia nr. [redacted] din 14.05.2010, respectiv pârâta a respins ca neîntemeiată contestația pentru suma de [redacted] lei și ca nemotivată pentru suma de [redacted] lei.

Instanța constată că în mod nelegal pârâta a stabilit diferența suplimentară de plată în sumă de [redacted] lei reprezentând TVA aferentă facturii fiscale seria [redacted] nr. [redacted] 5.12.2008 emisă de SC [redacted] SRL.

Reclamanta a înregistrat în contabilitatea proprie tranzacția ce rezultă din respectiva factură, respectiv achiziționarea unei betoniere și a unei schele metalice în valoarea totală de [redacted] lei.

Deși organul fiscal a investigat tranzacțiile anterioare și a constatat că SC [redacted] SRL - societatea care a livrat bunurile furnizorului reclamantei - a fost inclusă începând cu luna iunie 2008 pe lista contribuabililor declarați inactiv, această situație nu este de natură să fie imputată reclamantei. Situația fiscală a SC [redacted] SRL la data livrării bunurilor către SC [redacted] SRL și suspiciunile organului fiscal asupra realității acestei tranzacții nu poate afecta dreptul reclamantei de a deduce TVA înscrisă în factura fiscală cu care a achiziționat bunurile, cu atât mai mult cu cât în raport de

inspecție organul fiscal nu face referire la situația juridică a furnizorului reclamantei.

Dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată este condiționat conform art.146 din Codul fiscal de justificarea dreptului, în funcție de felul operațiunii, cu unul dintre documentele specificate de text.

Cum calitatea de document justificativ este dobândită conform art.6 din Legea nr.82/1991 de documentul care consemnează operațiunea economico-financiară în momentul efectuării și cum operațiunea privind achiziționarea bunurilor de către reclamantă a fost consemnată în documente înregistrate în contabilitate de această societate - documente necontestate de părată, instanța constată că reclamanta face dovada dreptului de deducere a TVA aferentă facturii fiscale nr.604/2008.

Pe de altă parte, bunurile achiziționate de la SC [REDACTED] SRL au fost valorificate de reclamantă la data de 12 și respectiv 22.12.2008. Or, așa cum a arătat și reclamanta în acțiune, operațiunea de vânzare a generat colectare de TVA, respectiva operațiune fiind confirmată de organul fiscal în raportul de inspecție. Însă, în actul de control se dispune numai cu privire la TVA de rambursat, asupra sumei ce reprezintă TVA colectată nedispunându-se nici o măsură.

Constatând că în Raportul de inspecție fiscală și Decizia de impunere părata a evidențiat în mod nelegal obligația fiscală a reclamantei pentru suma de [REDACTED] lei cu titlu de TVA și [REDACTED] lei majorări de întârziere, instanța va dispune anularea în parte a actelor fiscale.

În consecință, se va anula în parte și decizia nr. [REDACTED] prin care s-a soluționat contestația reclamantei.

Se vor menține celelalte dispoziții din actele fiscale contestate, cu privire la celelalte obligații reclamanta nefăcând dovada unei alte situații de fapt decât cea reținută de organul fiscal. De altfel, atât din motivarea contestației soluționată de părată prin Decizia nr. [REDACTED] 2010 cât și din motivarea acțiunii rezultă că reclamanta a făcut referire doar la dispoziția organului fiscal cu privire la TVA aferentă facturii fiscale nr. [REDACTED] 2008.

Pentru considerentele reținute se va admite în parte acțiunea, conform dispozitivului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta SC [REDACTED] SRL cu sediul în [REDACTED], B-dul [REDACTED] nr. [REDACTED] bl. [REDACTED] sc. [REDACTED] ap. [REDACTED] județul [REDACTED], în contradictoriu cu părata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE [REDACTED], cu sediul în [REDACTED] nr. [REDACTED], județul [REDACTED]

Anulează în parte Decizia nr. [REDACTED] /13.05.2010, Raportul de Inspecție Fiscală nr. [REDACTED] din 12.03.2010 și Decizia de Impunere nr. [REDACTED] din 13.03.2010

respectiv numai cu privire la obligația fiscală a reclamantei în sumă de [REDACTED]
lei din care [REDACTED] lei TVA și [REDACTED] lei majorări de întârziere.

Menține celelalte dispoziții dispuse în actele contestate de reclamantă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică astăzi, 18.01.2011.

Președinte,

Grefier,

red.D.S.4.03.2011
dact.P.P.9.03.2011
4ex.